

givirksomhet. Forhøjelsen af ansvarsbegrænsningen til 300 mill. SDR trådte i forhold til de øvrige nordiske lande i kraft straks. Samtidig blev anlægsindehaverens ansvar forhøjet til 60 mill. SDR. Denne begrænsning gælder dog ikke ubetinget. Der kan i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art m.v. administrativt fastsættes et andet beløb, dog ikke under 5 mill. SDR. Denne ændring trådte i kraft 13. marts 1987.

Den finske Atomansvarighetslag nr. 484 af 8. juni 1972 er fortsat gældende, idet loven dog er ændret ved lov nr. 388 af 23. maj 1986 som følge af ændringer i lufttransportlagen. Denne ændring er endnu ikke trådt i kraft. Der forventes fremsat forslag om ændring af 1972-loven med henblik på ratifikation af ændringsprotokollerne til såvel Paris- som Tillægskonventionen.

7. Efter Justitsministeriets opfattelse må det af hensyn til omfanget af de skader, der kan indtræde ved nukleare ulykker, anses for ønskeligt, at der ved en ændring af loven om erstatning for atomskader gennemføres en forhøjelse af de ansvarsbeløb, der gælder for anlægsindehavere, og de samlede erstatningsbeløb, der er til rådighed ved nukleare ulykker. Ved en sådan lovændring medvirker man fra dansk side til, at tilsvarende forhøjelser gennemføres eller fastholdes i udlandet.

Med hensyn til *anlægsindehaverens ansvar* bør begrænsningsbeløbet efter Justitsministeriets mening fastsættes på et niveau, der svarer til det, man har valgt i Norge, og som var gældende i Sverige indtil den seneste lovændring. Assurandør-Societetet har oplyst, at forsikringsmarkedet i givet fald ikke vil have vanskelighed med at forsikre et beløb på et sådant niveau.

Ansvarsbeløbet bør endvidere som ved anden nyere lovgivning, der bygger på internationale konventioner, i loven udtrykkes i Den internationale Valutafonds særlige trækingsrettigheder (SDR).

På den baggrund foreslås ansvarsbeløbet for anlægsindehaveren forhøjet fra 75 mill. d.kr. til 60 mill. SDR (ca. 564 mill. d.kr.).

I overensstemmelse med Pariskonventionen og § 21 i den gældende lov bør der fortsat være adgang til, at Justitsministeriet i særlige tilfælde kan fastsætte et andet ansvarsbeløb, dog mindst et bestemt angivet beløb. Mindstebeløbet for ansvaret foreslås udtrykt i SDR i stedet for i afregningsenheder, og mindstebeløbet foreslås derfor ændret fra 5 mill. afregningsenheder til 5 mill. SDR (ca. 47 mill. d.kr.).

Med hensyn til *statens hæftelse* for tab ved atomskader foreslås det at forhøje størstebeløbet for ansvaret fra 120 mill. afregningsenheder til 300 mill.

SDR (ca. 2,8 mia. d.kr.). Dette svarer til 3. trin efter ændringsprotokollen til Tillægskonventionen.

Forhøjelsen af statens hæftelse foreslås dog ikke gennemført generelt, før ændringsprotokollen til Tillægskonventionen træder i kraft. Derimod foreslås det, at denne forhøjelse straks sættes i kraft mellem de nordiske lande, hvilket også er tilfældet ifølge de svenske og norske love. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 11, og § 2.

8. Lovforslaget har været sendt til udtalelse hos følgende myndigheder og organisationer:

Energiministeriet, Finansministeriet, Indenrigsministeriet, Miljøministeriet, Udenrigsministeriet, Assurandør-Societetet, Dansk Atomforsikringspool og Forskningscentret Risø.

9. Lovforslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for det offentlige. Forslaget indebærer heller ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige, bortset fra tilfælde, hvor staten som anlægsindehaver bliver ansvarlig for en nuklear ulykke.

I tilfælde af udenlandske nukleare ulykker, der er så omfattende, at den internationale erstatningsorden træder i kraft, medfører en dansk ratifikation af ændringsprotokollen til Tillægskonventionen efter dennes ikrafttræden til sin tid, at det danske bidrag i værste fald forhøjes fra godt 1 pct. af 50 millioner afregningsenheder til godt 1 pct. af 125 millioner SDR svarende til ca. 11,7 mill. kr.

De i forslaget foretagne beregninger bygger på valutakurserne pr. 24. august 1988.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Ændringen skyldes gennemførte omlægninger af undervisningsministerens og indenrigsministerens forretningsområder.

Til § 1, nr. 2

Ændringen er af redaktionel karakter og bygger på en præcisering af konventionsteksten, der er gennemført ved ændringsprotokollen til Pariskonventionen. Efter ændringen er radioisotoper, som er fremstillet og færdige til anvendelse til undervisningsmæssigt formål, ikke omfattet af beskrivelsen af udtrykket »radioaktivt produkt« i lovens forstand. Hermed sidestilles radioisotoper til undervisningsmæssigt formål med radioisotoper til industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk og videnskabeligt formål.